

РЕШЕНИЕ

№ 471

гр. Пловдив, 16.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, Х НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и шести януари през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Светослав Н. Узунов

при участието на секретаря Марина П. Малинова
като разгледа докладваното от Светослав Н. Узунов Административно
наказателно дело № 20225330206519 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 58д и сл. от ЗАНН

Обжалвано е Наказателно постановление № 21-1030-009467 от
06.10.2021г., издадено от Началник Група към ОДМВР- ПЛОВДИВ, С-Р
Пътна Полиция, с което на Р. Р. Д., ЕГН ***** е наложена глоба в
размер на 50 лева за нарушение на чл. 98, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

В жалбата и в съдебно заседание се излагат конкретни съображения за
незаконосъобразност на наказателното постановление и се моли за неговата
отмяна.

Въззиваемата страна взема становище по основателността на жалбата,
като оспорва същата и моли обжалваното наказателно постановление да бъде
потвърдено. Прави възражение за прекомерност на адвокатското
възнаграждение.

Съдът, като съобрази доказателствата по делото поотделно и в тяхната
съвкупност, прие за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения 14-дневен срок (НП е връчено
на 26.03.2022г., а жалбата е подадена на 07.04.2022г.), от процесуално
легитимирана страна, против акт подлежащ на обжалване по съдебен ред,
поради което се явява процесуално допустима и подлежи на разглеждане по

същество.

След като обсъди всички събрани в хода на съдебното производство доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

Дружеството КМД ЕООД към 14.09.2021г. имало сключен и действащ договор с Община Пловдив за извършване на дейност „сметосъбиране и сметоизвозване“. В изпълнение на договора, един от камионите, с които дружеството извършвало възложената от Община Пловдив дейност, бил специален автомобил „Форд Карго“ с рег. № ****.

На 14.09.2021г. горепосоченият автомобил бил управляван от жалб. Д., който осъществявал с него дейността по договора на дружеството. Около 11,00ч. на същата дата водачът спрял камиона в гр. Пловдив, на ул. Съединение срещу № 30, за да събере натрупалия се в контейнер на посоченото място боклук. Мястото представлявало път с 4 ленти, по 2 във всяка посока. По същото време имало паркирани автомобили в най-дясната лента на платното за движение в посоката, в която се движел жалбоподателя, които препречвали достъпа на камиона до контейнерите, което принудило водача да спре в следващата лента, представляваща лявата лента по посоката на движение, за да може да осъществи дейността по сметосъбиране.

В същия момент на пътя се появил патрулен автомобил, в който били св. К. – инспектор при Сектор „Пътна полиция“-Пловдив и св. П. – стажант от Академията на МВР. Същите забелязали престояващия на мястото камион, управляван от жалбоподателя. Свидетелят К. счел, че тъй като жалб. Д. е спрял в лявата активна лента за движение като втори ред до паркираните вдясно ППС, същият извършва нарушение на ЗДвП, поради което за така констатираното от него съставил АУАН, който бил подписан от водача с възражение „не отговаря на истината“. С оглед на така съставения АУАН било издадено и обжалваното наказателно постановление.

Така описаното от фактическа страна съдът прие след анализ на събраните в хода на съдебното производство доказателства. По отношение на показанията на св. К., същите допринасят единствено за установяване, че актът е съставен от него. Същевременно показанията му не допринасят по друг начин за изясняване на обективната истина, доколкото свидетелят заявява, че не си спомня нищо конкретно от случая. От показанията на св. П.

се изяснява както пътната обстановка в конкретния момент – броят на пътните ленти, позиционирането на сметоизвозния камион, наличието на други паркирали автомобили в най-дясната част на пътното платно, така и обстоятелството, че жалбоподателят е извършвал дейност по сметоизвозване към конкретния момент. От представеното по делото писмо от КМД ЕООД вх. № 7547/25.01.2023г. (л. 11 от съдебното производство), както и от представеното към жалбата СРМПС (л. 5 от АНД № 2413/2022г. на РС-Пловдив), се установява, че управляваният от жалбоподателя камион представлява специален автомобил, с който се е извършвала дейност по сметоизвозване в съответствие със сключен с Община Пловдив договор.

При така приетото от фактическа страна, съдът намери от правна страна следното:

От Заповед № 8121з-515/14.05.2018г. на министъра на вътрешните работи се установява, че АУАН и НП са издадени от надлежно оправомощени лица, които са действали в рамките на своята материална и териториална компетентност. Актосъставителят е материално компетентен съгласно т. 1.3. от посочената Заповед, а издателят на наказателното постановление е компетентен съгласно т. 2.11. от Заповедта, като компетентността не се оспорва от жалбоподателя.

При съставянето на АУАН и издаването на НП не са нарушени сроковете по чл. 34 ЗАНН. АУАН е издаден на 14.09.2021г., за нарушение, извършено на същата дата, а НП - на 06.10.2021г., тоест преди изтичане на давностните срокове, предвидени в чл. 34 ЗАНН.

При съставянето на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита на жалбоподателя. Фактическата обстановка, отразена в АУАН и НП, е пълна и точна, като в нея са описани фактите, които са били установени от административнонаказващия орган, и които дават възможност на съда да провери изводите му от фактическа и от правна страна.

При така описаното от фактическа страна, съдът прие, че в случая е налице обстоятелство, изключващо обществената опасност на деянието, а оттам и до липса на административно нарушение. Съгласно чл. 8 от ЗАНН, не са административни нарушения деянията, които са извършени при неизбежна отбрана или крайна необходимост. Доколкото в ЗАНН няма легални

дефиниции на посочените институти, приложими по аналогия се явява правилата, разписани в НК. Така съгласно чл. 13 от НК, не е общественоопасно деянието, което е извършено от някого при крайна необходимост - за да спаси държавни или **обществени интереси**, както и свои или на друго лични или имотни блага от непосредствена опасност, която деецът не е могъл да избегне по друг начин, ако причинените от деянието вреди са по-малко значителни от предотвратените. В случая жалбоподателят е осъществил деянието, защитавайки обществен интерес – сметосъбирането и сметоизвозването на боклука, съдържащ се в контейнера, който се е намирал на мястото, на което водачът е спрял за престой и която дейност се явява достатъчно обществено значима, за да определи законодателя за извършването ѝ да се събират местни такси (определени в Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на Община Пловдив). В случая, с оглед на паркираните на мястото около контейнера автомобили, за които свидетелства св. П. и които реално са описани в АУАН и НП, доколкото самият характер на административното обвинение е, че вдясно от жалбоподателя е имало паркирано ППС, което е наложило камионът да бъде спрял като втори ред, е липсвала възможност жалбоподателят да осъществи дейността, без да спре на посоченото място, като наличието на такава не се установи и в хода на съдебното производство от разпита на свидетелите, като никой от тях не посочва с категоричност на посоченото място да е имало възможност жалбоподателят да спре в достатъчна близост, за да може да извърши дейността си, а дори напротив – такова място не е имало - „*Дясната лента беше заета от паркирали автомобили*“ – св. П. от с.з. от 26.01.2023г. Съдът намира и че в случая причинените от деянието вреди са били по-малко значителни от предотвратените, доколкото обществената опасност на паркирането и престояването като втори ред в активна лента за движение до спрели моторни превозни средства по посока на движението е нормативно определена от законодателя като неголяма с оглед на предвидената в закона за този вид нарушение ниска санкция – глоба в размер на 50 лв. Същевременно дейността по сметосъбиране и сметоизвозване изразява конституционно установеното в чл. 55 от КРБ право на гражданите на здравословна и благоприятна околна среда в съответствие с установените стандарти и нормативи, което в случая е взело превес над осъщественото от

жалбоподателя.

При така посоченото, извършеното от жалбоподателя деяние покрива критериите на института на крайната необходимост, поради което и същото на основание чл. 8 от ЗАНН не представлява административно нарушение. С оглед на това и процесното наказателно постановление се явява незаконосъобразно като противоречащо на материалния закон и като такова следва да бъде отменено.

По разноските:

С оглед изхода на спора, разноски се дължат от въззиваемата страна на жалбоподателя. По делото е направено искане за присъждане за разноски и е представен договор за правна защита и съдействие за процесуално представителство и защита на жалбоподателя от адвокат, видно от който е било уговорено и заплатено възнаграждение в размер на 300 лв., поради което и въззиваемата страна следва да бъде осъдена да заплати посочената сума на жалбоподателя. Същият не се явява прекомерен, доколкото не надвишава минимално предвидения в Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения към момента на сключване на договора, поради което и не следва да бъде коригиран.

Съгласно т.6 от ДР на АПК "Поемане на разноски" от административен орган" означава поемане на разноските от юридическото лице, в структурата на което е административният орган. В случая въззиваемата страна Сектор „Пътна Полиция“ към ОДМВР-Пловдив не е самостоятелно юридическо лице, което означава, че разноските следва да бъдат възложени върху ЮЛ, от което е част наказващият орган, а именно ОДМВР-Пловдив.

Мотивиран от горното Пловдивският районен съд, Х н. с.,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 21-1030-009467 от 06.10.2021г., издадено от Началник Група към ОДМВР- ПЛОВДИВ, С-Р Пътна Полиция, с което на Р. Р. Д., ЕГН ***** е наложена глоба в размер на 50 лева за нарушение на чл. 98, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

ОСЪЖДА ОДМВР-Пловдив да заплати на Р. Р. Д., ЕГН *****

сумата от 300 лева представляваща разноски за адвокатски хонорар за процесуално представителство.

Решението подлежи на обжалване пред Пловдивски Административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за постановяването му.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____